

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра Педіатрії № 2

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор з
науково-педагогічної роботи
доцент Ірина СОЛОНИНКО

2023 р.

**ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИТЯЧОЇ ПУЛЬМОНОЛОГІЇ»
ВБ – 1.73**

**підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 «Педіатрія»**

Обговорено та ухвалено
на засіданні кафедри педіатрії № 2
Протокол № 12
від "21" квітня 2023 р.
Завідувач кафедри
професор Леся БЕШ

Затверджено профільною методичною
комісією з педіатричних дисциплін
Протокол №2
від "27" квітня 2023 р.
Голова профільної методичної комісії
професор Леся БЕШ

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Беш Л.В., завідувач кафедри педіатрії №2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

Борисюк О.П. завуч кафедри педіатрії № 2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, к.м.н.

Мацюра О.І. доцент кафедри педіатрії № 2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Личковська О.Л., завідувач кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

Громнацька Н.М., професор кафедри сімейної медицини Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології» розроблена відповідно до Освітньо-професійної програми «Педіатрія» *другого (магістерського) рівня вищої освіти* галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 228 «Педіатрія».

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Програма вивчення навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології» включає найважливіші сучасні досягнення пульмонології щодо діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених захворювань органів дихання у дітей.

Під час вивчення дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології» студенти закріплюють знання, отримані під час занять на кафедрах пропедевтики педіатрії, педіатрії на 4-5 курсах, удосконалюють вміння та навички в обстеженні пацієнтів з проблемами органів дихання, встановленні клінічних діагнозів, супутніх захворювань, диференційній діагностиці, оцінюванні результатів обстеження та використанні необхідних додаткових обстежень, призначенні комплексного лікування, а також надання екстреної медичної допомоги у складних клінічних випадках, розгляд яких не передбачений програмою вивчення дисципліни «Педіатрія».

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин з них			СРС	Рік навчання	Види контролю
	Аудиторних					
	лекц.	практ.				
«Актуальні питання дитячої пульмонології»	2 кредити ECTS / 60 год	-	26	34	5	Залік

Предметами вивчення навчальної дисципліни є:

Діагностика, диференційна діагностика, профілактика та лікування пульмонологічних захворювань з урахуванням вікових особливостей дітей.

Міждисциплінарні зв'язки: відповідно до навчального плану вивчення дисципліни «Педіатрія» протягом 4-6 років навчання передбачено набуття знань основних базових дисциплін:

1. Медична біологія
2. Нормальна анатомія та фізіологія людини
3. Патологічна анатомія та фізіологія
4. Пропедевтика педіатрії
5. Медична генетика
6. Фармакологія
7. Мікробіологія та вірусологія
8. Клінічна імунологія
9. Радіологія, рентгенологія
10. Епідеміологія

З цими дисциплінами інтегрується програма навчальної дисципліни «Педіатрія» і програма вивчення навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології». Як додаток до програми навчальної дисципліни «Педіатрія» ця дисципліна паралельно з іншими клінічними дисциплінами передбачає інтеграцію викладання та формування у майбутніх лікарів умінь застосувати отримані знання у наступній професійній діяльності.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології» є поглиблення теоретичних знань студентів за рахунок вивчення тем, які не увійшли до програми дисципліни «Педіатрія»; удосконалення і засвоєння практичних навичок, а також формування здатності використовувати знання й уміння для вирішення типових та складних

задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я дітей, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій.

1.2. Основні завдання вивчення дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології» визначаються тим, що студент повинен знати та вміти за підсумками її вивчення.

У результаті вивчення дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології» студент **повинен знати:**

- етіологію і патогенез розвитку найбільш поширених патологічних синдромів у дітей із захворюваннями органів дихання
- основні клінічні симптоми та діагностичні ознаки розвитку найбільш поширених патологічних синдромів у дітей із захворюваннями органів дихання
- особливості проведення клінічного огляду дитини з ознаками патологічних синдромів з боку респіраторної системи
- принципи лікування і профілактики розвитку найбільш поширених патологічних синдромів у дітей з захворюваннями органів дихання
- прогноз розвитку найбільш поширених патологічних синдромів у дітей з захворюваннями органів дихання

У результаті вивчення дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології» студент **повинен вміти:**

- визначати можливі причини розвитку найбільш поширених патологічних синдромів у дітей з захворюваннями органів дихання
- визначити різні клінічні варіанти та ускладнення при захворюваннях органів дихання
- визначати тактику ведення хворого при найбільш поширених патологічних синдромах у дітей з захворюваннями органів дихання
- проводити клінічний огляд хворого з ознаками патології органів респіраторної системи та оцінювати його стан
- планувати обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при найбільш поширених в пульмонології патологічних синдромах
- проводити диференційну діагностику та ставити попередній клінічний діагноз при найбільш поширених захворюваннях дихальної системи у дітей
- призначати лікування при найбільш поширених пульмонологічних захворюваннях у дітей
- діагностувати невідкладні стани та надавати екстрену допомогу при захворюваннях органів дихання.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформованим у термінах результатів навчання у Стандарті вищої освіти)

Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей:**

- **Інтегральна компетентність:**

Здатність застосовувати набуті загальні і фахові компетентності для вирішення складних задач професійної діяльності лікаря-педіатра та практичних проблем у галузі охорони здоров'я на відповідній посаді, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій; питань судової та військової експертизи та/або здійснення інновацій.

Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини (педіатрії). Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

- **Загальні компетентності:**

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК3. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.

- ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
 ЗК5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
 ЗК6. Здатність приймати обґрунтоване рішення.
 ЗК7. Здатність працювати в команді.
 ЗК8. Навички міжособистісної взаємодії.
 ЗК9. Здатність спілкуватися державною та іноземною мовами як усно, так і письмово.
 ЗК10. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
 ЗК11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
 ЗК12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
 ЗК13. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.
 ЗК14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
 ЗК15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

- Фахові компетентності:

- ФК1 - Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.
 ФК2 - Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
 ФК3 - Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозів.
 ФК4 - Здатність до визначення необхідного режиму праці, навчання та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань.
 ФК5 - Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань у пацієнтів різного віку: немовлят, дітей, підлітків та дорослих.
 ФК6 - Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики. захворювань у дорослих, а також пацієнтів дитячого та підліткового віку.
 ФК7 - Здатність до діагностування невідкладних станів у дорослих, дітей та підлітків.
 ФК8 - Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги дитині.
 ФК10 - Здатність до виконання медичних маніпуляцій.
 ФК11 - Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.
 ФК16 - Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
 ФК21 - Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.
 ФК24 - Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.
 ФК25 - Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність застосовувати набуті загальні і фахові компетентності для вирішення складних задач професійної діяльності лікаря-педіатра та практичних проблем у галузі охорони здоров'я на відповідній посаді, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних					

досліджень, медичних маніпуляцій; питань судової та військової експертизи та/або здійснення інновацій. Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини (педіатрії). Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.					
Загальні компетентності					
1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК1)	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання	Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти оволодівати сучасними знаннями	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК2)	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обґрунтовані рішення, набувати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
3.	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях (ЗК3)	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності	Зрозуміло і недвозначно донести власні висновки, знання та пояснення, що їх обґрунтовують, до фахівців та нефахівців	Відповідати за прийняття рішень у складних умовах
4.	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності (ЗК4)	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності
5.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації (ЗК5)	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату.	Нести відповідальність за своєчасне використання методів саморегуляції

			та діяльності.		
6.	Здатність приймати обґрунтоване рішення (ЗК6)	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісно і взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
7.	Здатність працювати в команді (ЗК7)	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
8.	Здатність до міжособистісної взаємодії (ЗК8)	Знати закони та способи міжособистісно і взаємодії	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії комунікації	Використовувати навички міжособистісно і взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
9.	Здатність спілкуватись іноземною мовою (ЗК9)	Мати базові знання іноземної мови	Вміти спілкуватись іноземною мовою.	Використовувати іноземну мову у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань з використанням іноземної мови
10.	Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології (ЗК10)	Мати глибокі знання в галузі інформаційних та комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь
11.	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел (ЗК11)	Знати джерела потрібної інформації	Вміти визначити джерело та місце знаходження потрібної інформації. Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої Інформації	Отримувати інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків

12.	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків (ЗК12)	Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконання обов'язків	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповідати за якісне виконання поставлених завдань
13.	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем (ЗК13)	Знати та усвідомлювати питання рівних можливостей та гендерних проблем	Вміти оцінити права та обов'язки, щодо рівних можливостей та гендерних проблем	Встановлювати міжособистісну взаємодію, що базується на рівних можливостях та виключає гендерні проблеми	Відповідати за встановлення рівних можливостей та усунення гендерних проблем
14.	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні (ЗК14)	Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї	Здатність донести свою громадську та соціальну позицію	Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність
15.	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у	Знати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та	Вміти зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у	Дотримуватись моральних, культурних, наукових цінностей і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, їх місця у загальній системі знань про природу і	Нести відповідальність за дотримання моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і

розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя (ЗК15)	у розвитку суспільства, техніки і технологій, знати про різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя	розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та вміти вести здоровий спосіб життя	суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, дотримуватись різних видів та форм рухової активності для активного відпочинку та здорового способу життя	суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій
---	--	--	--	---

Фахові компетентності

1.	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані (ФК1)	Мати спеціалізовані знання про дитину, її органи та системи, анатомо-фізіологічні особливості дітей різного віку, методики та стандартні схеми опитування, фізикального обстеження дітей різного віку. Знати етапи та методи обстеження психомоторного та фізичного розвитку дитини	Вміти провести бесіду з дитиною та/чи її батьками (опікунами), на підставі існуючих алгоритмів та стандартів. Використовувати принципи комунікації з батьками дітей з невиліковними хворобами. Використовуючи стандартні методики провести фізикальне обстеження пацієнта. Вміти оцінити психомоторний та фізичний розвиток дитини, якість догляду, вигодовування немовлят та харчування дітей. Вміти провести комплексну оцінку стану здоров'я дитини	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом та/чи його батьками (опікунами). Вносити інформацію про стан здоров'я дитини до відповідної медичної документації.	Нести відповідальність за якісний збір отриманої інформації на підставі співбесіди, опитування, огляду, пальпації, перкусії органів та систем та за своєчасне оцінювання стану здоров'я дитини, психомоторного і фізичного розвитку дитини та за прийняття відповідних заходів
2.	Здатність до визначення	Мати спеціалізовані	Вміти призначити	Формувати та донести до	Нести відповідальність

	необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів (ФК2)	знання про стандартні методики проведення лабораторних та інструментальних досліджень	лабораторне та інструментальне обстеження, шляхом застосування стандартних методик, аналізувати результати лабораторних та інструментальних досліджень та на їх підставі оцінити інформацію щодо діагнозу хворого	пацієнта та/чи його батьків (опікунів), фахівців висновки щодо необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та їх результатів	за прийняття рішення щодо оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень
3.	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання (ФК3)	Мати спеціалізовані знання про алгоритми діагностики захворювань; виділення провідних симптомів або синдромів; попередніх та клінічних діагнозів;	Вміти приймати обґрунтоване рішення щодо виділення провідного клінічного симптому або синдрому; вміти поставити попередній та клінічний діагноз;	На підставі нормативних документів вести медичну документацію пацієнта (карту амбулаторного/стаціонарного хворого тощо)	Дотримуючись етичних та юридичних норм, нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо правильності встановленого попереднього та клінічного діагнозу
4.	Здатність до визначення необхідного режиму праці, навчання та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань (ФК4)	Мати спеціалізовані знання про алгоритми та стандартні схеми визначення режиму навчання, праці та відпочинку здорових дітей та при лікуванні, на підставі попереднього та клінічного діагнозу	Вміти визначати необхідний режим навчання, праці та відпочинку здорових дітей та на підставі попереднього та клінічного діагнозу, шляхом прийняття обґрунтованого рішення при лікуванні захворювання	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів) і фахівців висновки щодо необхідного режиму навчання, праці та відпочинку здорових дітей та при лікуванні захворювання	Нести відповідальність за обґрунтованість призначення режиму навчання, праці та відпочинку здоровим дітям та при лікуванні захворювання
5.	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та	Мати спеціалізовані знання про алгоритми та стандартні	Вміти визначати характер харчування здорових дітей та на підставі	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів),	Нести відповідальність за обґрунтованість визначення

	профілактиці захворювань у пацієнтів різного віку: немовлят, дітей, підлітків та дорослих (ФК5)	схеми призначення харчування здоровим дітям і при лікуванні захворювань	попереднього та клінічного діагнозів, характер харчування при лікуванні захворювань	фахівців висновки щодо харчування здорових дітей та при лікуванні захворювань	харчування здоровим дітям та при лікуванні захворювання
6.	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань у дорослих, а також пацієнтів дитячого та підліткового віку (ФК6)	Мати спеціалізовані знання алгоритмів та стандартних схеми лікування захворювань	Вміти визначати принципи та характер лікування захворювання	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів), фахівців власні висновки щодо принципів та характеру лікування	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо принципів та характеру лікування захворювання
7.	Здатність до діагностування невідкладних станів у дорослих, дітей та підлітків. (ФК7)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики обстеження дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) у невідкладній ситуації	Вміти, використовуючи стандартні методики обстеження, оцінити стан дитини та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/ постраждалого)	Дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від її стану	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів
8.	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги [ЕМД] дитині (ФК8)	Мати спеціалізовані знання про невідкладні стани людини; принципи надання ЕМД Знати законодавчу базу щодо надання ЕМД, зокрема закон України «Про екстрену медичну	Вміти провести організаційні заходи спрямовані на рятування та збереження життя людини, надавати ЕМД при невідкладному стані людини	Пояснити необхідність та порядок проведення лікувальних заходів екстреної медичної допомоги.	Нести відповідальність за своєчасність та якість надання екстреної медичної допомоги.

		допомогу»			
9.	Здатність до виконання медичних маніпуляцій (ФК10)	Мати спеціалізовані знання про алгоритми виконання медичних маніпуляцій	Вміти виконувати медичні маніпуляції	Обґрунтовано формувати та довести до пацієнта, та/чи його батьків (опікунів), фахівців висновки щодо необхідності проведення медичних маніпуляцій	Нести відповідальність за якість виконання медичних маніпуляцій
10.	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності (ФК11)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики обстеження дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) в умовах нестачі інформації	Вміти, в умовах нестачі інформації, використовуючи стандартні методики, оцінити стан дитини та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/ постраждалого)	За будь-яких обставин, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від стану дитини; заповнити відповідні медичні документи	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів
11.	Здатність до ведення медичної документації в тому числі електронних форм (ФК16)	Знати систему офіційного документообігу в роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології	Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу
12.	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони	Критично осмислювати проблеми у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових та незнайомих середовищах за наявності неповної або	Використовувати іноземні мови у професійній діяльності	Нести відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів

	здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються (ФК 21)		обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етнічної відповідальності		
13.	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами (ФК24)	Знати основні етичні та деонтологічні принципи, що необхідні у професійній діяльності	Вміти застосовувати основні етичні міркування (мотиви) під час виконання професійних обов'язків	Дотримуватись вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності	Нести відповідальність за дотримання вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності
14.	Дотримання професійної та академічної доброчесності, (ФК25)	Знати основні принципи академічної та професійної доброчесності		Дотримуватись принципів академічної та професійної доброчесності	Нести відповідальність за дотримання принципів академічної та професійної доброчесності

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН 1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН 2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН 3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

ПРН 4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН 5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток дорослого пацієнта і дитини, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН 6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря- керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН 8. Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в

умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН 9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміння обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН 10. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування дорослих, дітей і підлітків на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН 14. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН 17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 19. Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.

ПРН 21. Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН 25. Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефаківців.

Результати навчання для дисципліни:

- Оцінювати інформацію щодо діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу, використовуючи знання закономірностей розвитку та перебігу захворювань у дітей, на підставі отриманих результатів обстеження пацієнта, отриманих лабораторних та інструментальних досліджень.
- Здійснювати диференціальну діагностику захворювання.
- Призначити лікування.
- Визначити прогноз захворювання.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС, 90 годин.

Тема 1. Сучасні діагностичні методики, які застосовуються в дитячій пульмонології.

Діагностика стану бронхів та оцінка показників легеневої вентиляції: комп'ютерна спірометрія, пікфлоуметрія, бодіплетизмографія, бронхоскопія (при потребі з біопсією), рентгенологічні дослідження. Методики проведення досліджень, покази, протипокази, правила підготовки до обстежень, інтерпретація отриманих результатів. Детальний розбір 5 клінічних випадків із проведенням диференційно-діагностичного пошуку легеневих та позалегеневи причин кашлю дітей різного віку.

Тема 2. Медикаменти, які застосовуються для лікування захворювань респіраторної системи у дітей (з урахуванням віку).

Препарати для лікування захворювань респіраторної системи у дітей: оксигенотерапія, глюкокортикостероїди – інгаляційні та системні, β -2 агоністи короткої та тривалої дії, метилксантини, антибіотикотерапія. Показання та протипоказання, дозування, особливості та тривалість призначення, залежно від віку, нозології та важкості стану дитини.

Тема 3. Основи інфузійної терапії при захворюваннях легень у дітей.

Тактика проведення інфузійної терапії у дітей з важкими захворюваннями органів дихання із врахуванням віку, показів та протипоказів. Шляхи та методи введення рідини, розрахунок обсягу

рідини (погодинний розрахунок, тривалість, стартові розчини). Контроль за проведенням інфузійної терапії (діурез, відносна густина сечі, динаміка маси тіла, гематокрит, мікроелементи).

Тема 4. Запальні захворювання бронхів у дітей

Актуальність проблеми діагностики та диференціальної діагностики гострого бронхіоліту, гострого обструктивного бронхіту, бронхіальної астми, муковісцидозу, бронхоектатичної хвороби: клінічні симптоми, об'єктивні зміни, діагностичні критерії, класифікація за ступенем вираженості та походженням, способи лікування. Спостереження за дітьми із гострими та хронічними запальними захворюваннями бронхів.

Тема 5. Сучасні підходи до ведення дітей з бронхіальною астмою та ризиком формування даного захворювання.

Актуальність проблеми, діагностики та диференціальної діагностики бронхіальної астми у дітей, поширеність проблеми, роль генетичної предрисповищеності, впливу довкілля, тригерних факторів. Особливості діагностики бронхіальної астми у дітей раннього та дошкільного віку. Спостереження за дітьми з бронхіальною астмою, протизапальна терапія (вибір препарату, тривалість лікування). Прогноз бронхіальної астми у дітей.

Тема 6. Сучасні підходи до ведення дітей з муковісцидозом.

Актуальність проблеми, діагностики та диференціальної діагностики муковісцидозу в дітей, поширеність проблеми, роль генетичної предрисповищеності, впливу довкілля, тригерних факторів. Особливості діагностики різних класифікаційних форм муковісцидозу (легенева, кишкова, змішана). Спостереження за дітьми з муковісцидозом, дієтотерапія, принципи і способи лікування (протизапальна терапія і терапія загострення). Прогноз муковісцидозу у дітей.

Тема 7. Сучасні підходи до ведення дітей з бронхолегеневою дисплазією у дітей.

Актуальність бронхолегеневої дисплазії у дітей. Фактори ризику та патогенетичні механізми формування бронхолегеневої дисплазії. Клінічні та рентгенологічні критерії постановки діагнозу бронхолегеневої дисплазії у дітей. Спостереження за дітьми з тривалою респіраторною терапією в неонатальному періоді та недоношеністю: пульмонологічні акценти. Комплексне лікування дітей з ризиком формування бронхолегеневої дисплазії та призначення терапії при діагностиці захворювання.

Тема 8. Сучасні підходи до ведення дітей з бронхоектатичною хворобою.

Актуальність бронхоектатичної хвороби у дітей. Фактори ризику та патогенетичні механізми формування бронхоектатичної хвороби. Клінічні та лабораторно-інструментальні критерії постановки діагнозу бронхоектатичної хвороби у дітей. Особливості локалізації, форми та колонізації бронхоектазів. Лікування бронхоектатичної хвороби: показання до консервативного та оперативного лікування. Спостереження за дітьми з бронхоектатичною хворобою.

Тема 9. Вроджені вади бронхолегеневої системи.

Актуальність вроджених вад бронхолегеневої системи. Вади розвитку трахеї та бронхів (вроджена трахеомаліяція, вроджений стеноз бронхів, агенезія, атрезія, дивертикул бронхів), вади розвитку легень (вроджена кіста легені, вроджена пориста легень, додаткова частка легені, секвестрація легені, агенезія, вроджена бронхоектазія, гіпоплазія, дисплазія легені). Поширеність проблеми серед дитячого населення. Класифікація. Клінічні прояви. Основні діагностичні критерії. Інструментальні дослідження для диференціації з іншими захворюваннями. Терапевтичні підходи.

Тема 10. Синдром стійкої інфільтрації легень у дітей.

Актуальність синдрому стійкої інфільтрації легень. Причини синдрому стійкої інфільтрації у дітей (ускладнення пневмоній, вроджена бронхолегенева патологія, вади розвитку діафрагми, туберкульоз легень, пухлини і метастази легень, рідкісні причини – легневий аспергильоз, саркоїдоз, аутоімунні захворювання). Клінічні та інструментальні критерії постановки діагнозу синдрому стійкої інфільтрації у дітей. Показання до проведення рентгенографії органів грудної клітки (пряма і бокова проекція), комп'ютерної томографії, магнітно-резонансної томографії з метою діагностики синдрому стійкої інфільтрації легень (локалізація інфільтрату, структура, форма, наявність включень і вогнищ некрозу, компресію дихальних шляхів, ступінь накопичення контрасту, інвазію в сусідні органи). Вибір тактики лікування та прогноз.

Тема 11. Диференційно-діагностичне значення клінічних синдромів у дітей із захворюваннями органів дихання.

Формування клінічного мислення шляхом аналізу наявних пульмонологічних симптомів (визначення, патофізіологічні механізми, клінічна картина, диференційна діагностика, принципи лікування) та виокремлення основного симптому: синдром мукоциліарної недостатності (гіперкринія, дискринія, мукостаз), синдром бронхіальної обструкції, емфізема легень (ферментативний протеоліз еластичного каркасу ацинусу), синдром бронхіальної ектазії (первинна – природжена; вторинна – перенесені інфекційно-запальні захворювання органів дихання, колонізація утворених бронхоектазів патогенною флорою), інтоксикаційний синдром, легенева недостатність (обструктивна, рестриктивна, змішана).

Тема 12. Психогенні розлади дихання у дітей.

Гіпервентиляційний синдром (синдром Да Коста) – симптом „порожнього дихання”, симптом „утрудненого дихання”, дисфункція голосових зв'язок (задуха і гучне дихання), психогенний кашель (важка задишка в результаті тригерного фактора), вокальні тики (моторно-емоційний розвиток у гіперактивних дітей). “Ефект бронхолітиків” при усуненні нападів при різних психогенних розладах у дітей. Роль психокорекції у лікуванні психогенних розладів.

3. Структура навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання дитячої пульмонології»

Тема	Практичні заняття	СРС
Тема 1. Сучасні діагностичні методики, які застосовуються в дитячій пульмонології	4	2
Тема 2. Медикаменти, які застосовуються для лікування захворювань респіраторної системи у дітей (з урахуванням віку)	5	2
Тема 3. Основи інфузійної терапії при захворюваннях легень у дітей	-	4
Тема 4. Запальні захворювання бронхів у дітей	4	2
Тема 5. Сучасні підходи до ведення дітей з бронхіальною астмою та ризиком формування даного захворювання	5	2
Тема 6. Сучасні підходи до ведення дітей з муковісцидозом	4	2
Тема 7. Сучасні підходи до ведення дітей з бронхолегеневою дисплазією	4	2
Тема 8. Сучасні підходи до ведення дітей з бронхоектатичною хворобою	-	3
Тема 9. Вроджені вади бронхолегеневої системи	-	4
Тема 10. Синдром стійкої інфільтрації легень у дітей	-	4
Тема 11. Диференційно-діагностичне значення клінічних синдромів у дітей із захворюваннями органів дихання.	-	4
Тема 12. Психогенні розлади дихання у дітей.	-	3
Всього: кредитів ECTS – 2; годин – 60; з них:	26	34
Підсумковий контроль - Залік		

4. Тематичний план лекцій – навчальним планом лекції не передбачені (наказ № 1010-з від 16.03.2023 року).

5. Тематичний план практичних занять

№	Тема	Кількість годин
1	Сучасні діагностичні методики, які застосовуються в дитячій пульмонології	4
2	Медикаменти, які застосовуються для лікування захворювань респіраторної системи у дітей (з урахуванням віку)	5
3	Запальні захворювання бронхів у дітей	4
4	Сучасні підходи до ведення дітей з бронхіальною астмою та ризиком формування даного захворювання	5
5	Сучасні підходи до ведення дітей з муковісцидозом	4

6	Сучасні підходи до ведення дітей з бронхолегеневою дисплазією	4
Всього		26

6. Тематичний план самостійної роботи студентів

№	Тема	Кількість годин
1	Сучасні діагностичні методики, які застосовуються в дитячій пульмонології	2
2	Медикаменти, які застосовуються для лікування захворювань респіраторної системи у дітей (з урахуванням віку)	2
3	Основи інфузійної терапії при захворюваннях легень у дітей	4
4	Запальні захворювання бронхів у дітей	2
5	Сучасні підходи до ведення дітей з бронхіальною астмою та ризиком формування даного захворювання	2
6	Сучасні підходи до ведення дітей з муковісцидозом	2
7	Сучасні підходи до ведення дітей з бронхолегеневою дисплазією	2
8	Сучасні підходи до ведення дітей з бронхоектатичною хворобою	3
9	Вроджені вади бронхолегеневої системи	4
10	Синдром стійкої інфільтрації легень у дітей	4
11	Диференційно-діагностичне значення клінічних синдромів у дітей із захворюваннями органів дихання.	4
12	Психогенні розлади дихання у дітей.	3
Всього		34

7. Індивідуальні завдання (ІЗ) – навчальним планом ІЗ не передбачені (наказ № 1010-з від 16.03.2023 року).

8. Методи навчання

Практичні заняття за методикою організації є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних вмінь та навичок, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань. Практичні заняття в основному проводяться в дитячих відділеннях клінічних баз кафедри.

Кожне заняття розпочинається з тестового контролю з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності студентів до заняття. Викладач визначає мету заняття та створює позитивну пізнавальну мотивацію; відповідає на запитання студентів, які виникли під час СРС за темою заняття.

Основний етап заняття полягає у практичній роботі студента біля ліжка хворого. Викладач із студентами здійснюють обхід хворих. Студенти оглядають хворих дітей, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні маніпуляції тощо. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання студентом практичних навичок, вміння розв'язувати типові ситуаційні завдання. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості перебігу захворювання у конкретної дитини, націлює на більш раціональне проведення тієї чи іншої методики обстеження тощо.

На заключному етапі заняття для оцінки засвоєння студентом теми йому пропонується дати відповідь на ситуаційні задачі. Викладач підводить підсумки заняття, дає студентам завдання для самостійної роботи, вказує на вузлові питання наступної теми і пропонує список рекомендованої літератури для самостійного опрацювання.

Під час освоєння дисципліни використовуються такі навчальні технології, способи передачі та засвоєння знань, вмінь та навичок: клінічне практичне заняття, обговорення клінічних випадків, імітаційні технології, рольові навчальні ігри, мультимедійні презентації, навчальні відеоматеріали тощо.

9. Методи контролю

Методи та форми контролю та система оцінювання здійснюються відповідно до вимог програми дисципліни та інструкцій щодо системи оцінювання навчальної діяльності студентів при

Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу, затвердженій МОЗ України (лист МОЗ України № 08.01-47/10395 від 15.04.2014).

Під час оцінювання знань студентів перевага надається стандартизованим методам контролю: тестування (письмове), структуровані письмові роботи, стандартизований за методикою виконання контроль практичних навичок, робота із стандартною медичною документацією.

- **Види контролю** – поточний
- **Форма підсумкового контролю** – залік
- **Критерії оцінювання** (поточний контроль, підсумковий контроль)

10. Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу.

Форми проведення поточного контролю:

- Тестові завдання (з бази «Крок-2»)
- Оцінка практичних вмінь та навичок
- Складні ситуаційні задачі

10.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за **4-ри бальною** (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Студент має отримати оцінку з кожної теми для подальшої конвертації оцінок у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності стандартизовані і включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретних цілей з кожної теми. Традиційні оцінки виставляються в журналі успішності студента під час практичних занять. Практичні заняття під час вивчення модуля “Педіатрія” є структурованими і передбачають комплексне оцінювання усіх видів навчальної діяльності (навчальних завдань), які студенти виконують під час практичного заняття:

- Студент відповідає на 10 тестів (тести за темою заняття, формат А).
- Відповідає на стандартизовані запитання, знання яких необхідні для розуміння поточної теми.
- Демонструє знання й уміння відповідно до теми практичного заняття
- Вирішує ситуаційну задачу за темою заняття

Критерії оцінки поточної навчальної діяльності.

Відмінно («5») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 90-100% тестів формату А.

Правильно, чітко, логічно відповів(ла) на всі стандартизовані питання поточної теми.

Тісно пов'язав теорію з практикою та демонструє правильне виконання практичних навичок. Вільно інтерпретує результати аналізів, володіє методами обстеження хворого.

Проводить диференційну діагностику.

Вирішує ситуаційні задачі підвищеної складності, вміє узагальнити матеріал.

Добре («4») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 70-89% тестів формату А.

Правильно і по суті відповів(ла) на всі стандартизовані питання поточної теми. Продемонстрував виконання (знання) практичних навичок. Правильно використав теоретичні знання для вирішення практичних завдань, диференційної діагностики.

Правильно вирішив легкі та середньої складності ситуаційні завдання. Продемонстрував володіння необхідними практичними навиками та прийомами їх виконання в обсязі, що перевищує необхідний мінімум.

Задовільно («3») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 50-69% тестів формату А.

Неповно, за допомогою додаткових запитань, відповів(ла) на всі стандартизовані питання поточної теми. Не зміг самостійно побудувати чітку, логічну відповідь. Під час відповіді та демонстрації практичних навичок робив помилки. Міг вирішити лише найлегші ситуаційні завдання. Оволодів(ла) лише обов'язковим мінімумом методів дослідження.

Незадовільно («2») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 50% тестів формату А.

Не знав(ла) матеріалу поточної теми, не міг побудувати логічну відповідь, не відповів на додаткові запитання, не зрозумів змісту матеріалу. Під час відповіді і демонстрації практичних навичок робив значні, грубі помилки.

Оцінювання самостійної роботи студентів з підготовки до аудиторних практичних занять здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті.

11. Форма підсумкового контролю успішності навчання

Форма підсумкового контролю – **залік**.

Полягає в оцінюванні засвоєння студентами навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ними навчального плану з дисципліни за вибором «Актуальні питання неонатології».

Методи контролю стандартизовані та включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

До підсумкового контролю допускаються студенти:

- які виконали всі види робіт, завдань, передбачених навчальним планом на семестр відповідно до навчальної дисципліни;

- відвідали всі заняття, передбачені навчальним планом;

- відпрацювали пропущені заняття;

- набрали за поточну успішність кількість балів, не меншу за мінімальну.

Для студентів, яку пропустили навчальні заняття дозволяється із **дозволу декана** відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну у межах семестру.

Залік проводиться після закінчення вивчення дисципліни (на останньому занятті).

Залік виставляють викладачі, які проводили практичні й інші заняття в навчальній групі.

Залік отримують студенти, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3» (120 балів за 200-бальною шкалою).

Запис вносять у залікову книжку студента та заліково-екзаменаційну відомість.

12. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти:

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності нижче наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою.

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше 3	Недостатньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140		
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% студентів
B	Наступні 25% студентів
C	Наступні 30% студентів
D	Наступні 25% студентів
E	Наступні 10% студентів

Ранжування з присвоєння оцінок “А”, “В”, “С”, “D”, “Е” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються зв однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінку FX, F (“2”) не вносяться до списку студентів, які ранжуються. Студенти з оцінкою FX після перескладання автоматично отримують бал “Е”.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та 4-ри бальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студента перевіряються статистичними методами (коефіцієнт кореляції між ECTS та оцінкою за національною шкалою).

13. Методичне забезпечення

- Робоча програма дисципліни

- Тематичні плани практичних занять та самостійної роботи студентів
- Методичні вказівки до практичного заняття для студентів
- Методичні вказівки до практичного заняття для викладачів
- Методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу студента
- Тестові та контрольні завдання до практичних занять
- Ситуаційні задачі до практичних занять

14. Рекомендована література

Основна література

1. Катілов О.В. Клінічна пульмонологія дитячого віку: навчальний посібник для вищих медичних навчальних закладів / О.В. Катілов, Д.В. Дмитрієв, К.Ю. Дмитрієва. – Вінниця: Нова книга, 2020 – 320 с.
2. Беш Л.В., Недельська С.М. Вибрані питання дитячої алергології.- Львів «Каменяр», 2016.
3. Підручник Педіатрія для студ. Вищих мед. Навч. Закладів IV рівня акредитації за ред. проф. О.В. Тяжкої. – Видання 4-те, допрацьоване і доповнене. – Вінниця: Нова Книга, 2016. – 1132.
4. Основи педіатрії за Нельсоном у 2-х томах (8-е видання) / Карен Дж. Маркданте, Роберт М. Клігман. – 2019. - 378 с.

Додаткова література

1. Уніфікований клінічний протокол первинної та вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги "Бронхіальна астма у дітей" № 2856 від 23.12.2021 р.
2. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги "Муковісцидоз" № 723 від 15.07.2016 р.
3. Уніфікований клінічний протокол про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при кашлі № 327 від 08.06.2015 р.

15. Інформаційні ресурси

<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2856282-21#Text>

<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0327282-15#Text>

https://www.dec.gov.ua/wp-content/uploads/2019/11/2016_723_ykpm�_mkvsz.pdf